

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.748/2012/5.szám

A Kúria a Dr. ügyvéd, által képviselt felperesnek a Dr. jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatal (alperes címe) alperes ellen helyi adó ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Törvényszék 2012. évi június hó 21. napján kelt sorszámú ítélete ellen a felperes által 11. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem tárgyaláson kívüli elbírálása során meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Törvényszék 27.K.33.033/2011/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A Budapest Önkormányzata Polgármesteri Hivatala 2011. március 17. napján kelt számú határozatával módosított 2011. február 4. napján kelt számú határozatával a felperes terhére a tulajdonában álló szám alatti helyrajzi számú 260 m² alapterületű ingatlan után 2011. január 1. napjától 410.800 forint építményadót vetett ki 2011. évre. Határozatában hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 37.§ (1) és 38.§ (1) bekezdésében, valamint az építményadóról szóló 23/1996.(XII.4.) Budapest kerületi Önkormányzat rendeletének (a továbbiakban: ÖR.) 2.§ (1) bekezdésében, 3.§ (1) bekezdésében, 6.§ (2) bekezdésében és 7.§ (1) bekezdésében foglaltakra.

A határozat ellen benyújtott fellebbezésében a felperes kifogásolta az adókivetés jogalapját, továbbá sérelmezte, hogy a Rendelet eltérő adómértéket tartalmaz a magánszemély és a jogi személy

adóalanyok között, és nincs tekintettel az adóalanyok teherviselő képességére.

Az alperes a 2011. május 19-én kelt 40BP-3208/2/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, megállapítva, hogy a felperest terhelő 2011. évi építményadó kivetésére a bevallás adattartalmának figyelembevételével a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) és az ÖR. rendelkezéseinek megfelelően került sor. Rámutatott, hogy adott esetben az adótöbbszörözés tilalmába ütköző adómegállapítás ténye nem áll fenn, mert a kerületben a kommunális adó kizárólag a magánszemély adóalanyokra vonatkozik, a telekadó alapjából pedig - az irányadó önkormányzati rendelet szerint - levonásra kerül a telken lévő épület bruttó és hasznos alapterülete.

Az alperes határozatának felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében a felperes kérte annak hatályon kívül helyezését, valamint az Alkotmánybíróság megkeresését az ÖR. 4.§ alkotmányellenességének megállapítása végett. Állította, hogy az ÖR. az adó mértékét egységesen az adómaximumban állapítja meg jogi személyek esetében, mely szemben áll az arányos teherviselés elvével, ezért alkotmány sértő. Arra is hivatkozott, hogy az ÖR. sérti az Alkotmány tulajdonformák egyenlőségével a közteherviselés arányosságával kapcsolatos rendelkezéseit, diszkriminál a magánszemély és a jogi személy lakástulajdona között. Kérte a felperes azt is, hogy a bíróság a Pp. 155/A.§-a alapján keresse meg az Európai Uniót előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése céljából.

A Törvényszék jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a felperes esetében a tulajdonában lévő adótárgy után az építményadó fizetési kötelezettség előírása törvényesen történt, a kivetett építményadó az adótöbbszörözés tilalmát nem sérti.

A bíróság nem találta Alaptörvény-ellenesnek az ÖR. rendelkezéseit, ezért a felperes Alkotmánybíróság megkeresése iránti kérelmét elutasította, rámutatva arra, hogy részletesen nem kell megindokolnia az indítvány elutasítását, ugyanis azzal normakontrollt végezne.

Mellőzte a bíróság az Európai Bíróság megkeresését előzetes döntéshozatal céljából, mert a nemzeti jog értelmezésére annak hatásköre nincs, márpedig a felperes által feltett kérdés egyértelműen nem a közösségi jog értelmezését veti fel.

A jogerős ítélet felülvizsgálata iránt benyújtott kérelmében a felperes annak hatályon kívül helyezését és az alperesi határozat megsemmisítését kérte. Előadta, hogy a keresettel támadott,

kifogásolt határozatok formailag megfelelnek az ÖR. szabályainak, de nem az egyéb jogszabályoknak, vagy az Alkotmánynak.

Felülvizsgálati kérelmében a felperes azt is kérte, hogy a Kúria állapítsa meg a hivatkozott önkormányzati rendelet jogszabályba ütközését, illetőleg a diszkrimináció kérdéskörének alkotmányellenességével kapcsolatban keresse meg az Alkotmánybíróságot és az eljárást függessze fel. Tartalmazza a felülvizsgálati kérelem a felperesnek azon jogi álláspontját is, mely szerint az ítélet Európai Bírósággal kapcsolatos fejtegetései tévesek.

Az alperes ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását, a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperesnek a felülvizsgálati eljárás költségeiben való marasztalását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 272.§ (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

A felperes a benyújtott felülvizsgálati kérelmében a megsértett jogszabályhely megjelölését elmulasztotta, a kérelem tartalma alapján lehet következtetni arra, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Art. 7.§-ában foglaltakat, mely szerint az adózót egy adótárgy tekintetében csak egy helyi adó fizetésére lehet kötelezni.

A jogerős ítélet a felperes által felhívott jogszabályt nem sérti, ugyanis kettős adóztatásra nem került sor, mert az építményadó és a telekadó eltérő adónemek, az adó tárgya nem azonos. A Htv. 52.§ 54. pontja szerint a telek adóköteles alapterülete: a telek teljes alapterülete csökkentve az építménnyel lefedett telekrésszel, valamint a 19.§ szerint számított adómentes területrésszel.

Mivel a felperes által felülvizsgálni kért jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján hatályában fenntartotta.

Nem tartotta indokoltnak a Kúria az Önkormányzati Tanács megkeresését a felperes által hivatkozott önkormányzati rendelet jogszabályba ütközése körében és osztotta a bíróság álláspontját az Alkotmánybíróság megkeresésének alaptalanságát illetően is.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp.

270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati perköltség megtérítésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2013. november 12.

Dr. Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr. Buzinkay Zoltán sk. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás sk. bíró

a kiadmány hiteléül:

tisztviselő